

J. M. Thiele X. S. 1712

1. Christiani Wilhelmi de Officio Notarii
2. Joh. Anselmi deo pro exte num judicialium et hanc se
executionem sibi et differt.
3. Petri Nuteri de Actibus oblativis
4. Christiani Thomasi de causis prohibita aliena
sionis sicuti
5. Sam. Strickii de Casella Abundanti in Contractibus
6. Petri Wilhelmi de casibus non decedibus
7. Wolfgangi Abachi Scullmii de Ologis officia
8. Christoph. Wilhelmi de Conductore chercatorio
9. Sam. Strickii de conditionibus contractuum resolutionis
10. Adm. Peieri de Correctione et admirationem
11. Ephraimi Gerardi de Jurisdictione ducalico
12. Joh. Frid. Troranneri de potestate Electoris et Principis
Imperii circa susnobilitatis subditis suis contra eadem
13. Sic. Crist. Lycaeri de Fatalibus
14. Christoph. Thomasi de Feudo alienabili
15. Sam. Strickii de Feudis Ducatum Silesie Schridni
de casibus affaravicans
16. Crist. Wilhelmi de fidei commissis familiaribus
nobiliam non conventionalibus
17. Joh. Gottfriedi Bergeri de Carolinis Loveniac fontibus
18. Petri Schleri de Feudo sicuti Magno
19. Joh. Anselmi de Feudis sicuti sicuti

20. Christ. Altmanni de filis qui rite terminum à
Mose etc.
21. Gwi. Helmi Hieronymi Pruckneri de Romanis Imper.
soris Majestatis Praeceptis reali ac separati.
22. Episcopi Petardi de Annis Lenocini.
23. Petri. Mulleri de Locis primi ordinis.
24. Christoph. Wiedeburgi de gladio in Sacramento revo.
Lentiam deponendo.
25. Christiani Thomae de Annis Magia.
26. Joh. Grot. Poelise de Antilemedione errore separato.
27. Petri. Mulleri de Molendinis. & f. r. r. r. r. r. r. r.
28. Christoph. Walbrogti de negligentia ministri p. r. r. r.
non obligant.
29. Herr. Cocci de iure facendi.
30. Christoph. Don. Wolff de termino perentorio probationis
et molestacionis cambior.
31. Petri. Mulleri de Praecipitanti.
32. Christiani Gensardi de Rationatione tota.
33. Sam. Gryffii de Paccularis et Directarius.
34. Christ. Altmanni de Senio creditorum.
35. Balth. Wertheri de jurib. vicariorum Dist. I.
36. Gysden de Vicariata Dist. II. Secch.
37. Sam. Gryff. de An. Forens. lib. XIII. Secch.
38. Joh. Petr. Ludw. de Conduccionem villari.
39. Theod. Livochapieri de Civitate Harsecensis.
40. Frach. Hagenrederi de Autoritate iuris civilis et Canonici.
41. Joh. Christoph. Wiedeburgi de iustitiam in
in Langenrode nungewordnen Grotii in
42. Christiani Willigii de iure in pro. f. r. r. r. r. r. r. r.

24a

PROGRAMMA

QVO

SACRORVM STUDIORVM
CVLTORES

AD

LECTIONES SOLENNES

A

M. DANIELE OTTONE KEGELIO

QVEDLINB. AD D. BENEDICT. DIACONO

S. THEOLOGIÆ CANDIDATO

IN PVBLICO THEOLOGORVM AVDITORIO
HABENDAS

INVITANTVR.

HELMSTADII,

TYPI GEORG-WOLFGANGI HAMMII, ACAD. TYPOGR.
ANNO MDCCIX.

SACRORVM STVDIORVM CVLTORIBVS

S. P. D.

CHRISTOPH. TOBIAS WIDEBVRGBIVS

S.S. Theol. D. & Prof. publ. ordin. Acad. Jul. Senior,
& Facultatis Theologicae h. t. Decanus.

Ineffabilem in eo veneramur clementissimi Numinis bonitatem, quod ab initio fere mundi promissionis verbo in fidei nostrae confirmationem corporea addidit signa. Postquam videlicet primi generis nostri parentes partim persuasoriis infernalis serpentis rationibus inducti, partim liberae voluntatis abusu in peccatum prolapsi sunt; tam horribilis omnium facultatum corruptio in nos transit, ut intellectus tenebris obscuratus nec creatorem salutariter agnoscere queat, nec infallibili ejus verbo, absque dubitationum nebulis assensum praebere. Cum igitur promissiones evangelicae fidem in nobis requirant, benignissimus Deus pro immensa *gratia* humanae infirmitati consulens, evangelium de semine mulieris caput serpentis contrituro non solum divina voce mortalibus manifestavit, sed etiam, ut oblatam in verbo gratiam exclusa omni dubitatione, immota fide amplecterentur, paternas promissiones visibilibus signis confirmavit. Ad horum classem merito refertur sacrificandi ritus,

ritus, quo corporalia sacrificia immortalī Deo obtulerunt. Hic enim, cum e manifestis lumine naturæ notis principiis non interrupta demonstrationum catena deduci nequeat, naturaliter innotescere non potuit, sed ab ipso creatore institutus & lege positiva præceptus existimatur. Fuerunt externi hujusmodi ritus umbra ac typi futurorum bonorum, præcipue corporalia signa sanctissimi illius sacrificii, quo unigenitus Dei filius, & simul semen mulieris in paradiso promissum, *semet ipsum tradidit pro nobis oblationem & victimam Deo, in odorem bonæ fragrantie* Eph. V. 2. Post diluuium cœli terræque Dominus cum Noacho, & cum *semine ejus, & cum omni anima vivente in generationes sæculi* fœdus pepigit. Addidit vero & huic Deus visibile signum, cœlestem iridis arcum; quem significandæ gratiæ divinæ maxime accommodatum esse satis intelligunt, qui plene cognoverunt ea, quæ de iridis figura, coloribus, magnitudine & apparitionibus ex opticorum principiis demonstrantur. Sed ad ea transire placet, quæ benignissimum Numen Abrahami & Jacobi posteris dedit corporalia spiritualium bonorum signa. De circumcisione Gen. XVII. ii. leguntur ista: *Circumcidetis carnem præputii vestri: ut sit in signum fœderis inter me, & inter vos.* Posterius prolixè describitur Exod. XII. *Postquam venit plenitudo temporis misit Deus filium suum factum ex muliere, & nova instituit novi fœderis signa, quæ sacramenta in Theologorum scholis vocantur. Quid sunt aliud inquit Augustinus lib. XIX. contra Faustum cap. XVI. sacramenta quam verba visibilia?* Eadem lib. III. in Pentateuch. q. LXXX. vocat, *invisibilis gratia visibilia signa.* Sicuti autem Deus quam in verbo nobis promissit spiritualem gratiam visibilibus sacramentorum ritibus velatam oculis subjici voluit, sic salutis suæ proterve prodigi sunt, qui sacramentis in fidei nostræ confirmationem divinitus institutis, non satis reverenter utuntur. *Impie quippe contemnitur, sunt hæc ejusdem Episcopi verba, quæ in eodem libro contra Faustum Manichæum conscripto extant, sine quo non potest perfici pietas, & contemtor visibilis sacramenti invisibiliter sanctificari nullo modo potest.* De S. Eucharistia gentium Apostolus I. Cor. XI. 29. diferte scribit: *Qui manducat & bibit*
indigne,

indigne, sibi ipsi iudicium edit & bibit, non discernens corpus Domini.
Ad hæc verba D. Ambrosius ita commentatur: *devoto animo ac cum timore accedendum ad communionem docet, ut sciat, reverentiam sedere ei, ad cuius corpus sumendum accedit.* Legi etiam merentur Georgii Calixti verba in expositione literali verborum Pauli: *Qui sunt impii & infideles iudicium sibi menducant eterna damnationis: Qui vero sunt fideles, sed dissolutioris vitæ, adeoque non quidem sine fide, sed sine moribus, uti par erat, compositis accedunt, hi iudicium incurrunt divina castigationis.* Hoc argumentum uberius sibi tractandum elegit summorum in Theologia honorum Candidatus dignissimus, M. DANIEL OTTO KEGELIVS, apud Quedlinburgenses ad D. Benedicti Diaconus, qui disputationem inauguralem de gladio in reverentiam sacramentorum deponendo eruditorum examini expositurus, in lectionibus, quas cursorias vocant, doctrinam de sacramentis in genere & in specie breviter, sed erudite, explicabit. Ego vero pro more in academiis recepto quæ de ipsius vitæ & studiorum cursu accepi, paucis enarrabo. Natales ipsi dedit vicinæ liberæ imperialis diocesis metropolis Quedlinburgum, ad sextum quasi lapidem a nobis distans. In ea JOHANNES KEGELIVS Camerarius & ordinis senatorii Senior e conjuge ELISABETHA, WILHELMI HAPPACHII, Perillustrium Baronum de KNIGGEN præfecti filia, nostrum suscepit anno seculi superioris sexagesimo, secundi mensis die nono. Hi parentes filium suum a teneris ad pietatem, quæ omnium virtutum mater est, assuesecerunt. Postquam vero paulatim accrescere cœpit, primis literarum rudimentis imbuedum duxerunt in frequentem patriæ scholæ cœtum. Præerat illi Vir Clarissimus, SAMVEL SMIDIVS, in humanioribus egregie doctus, & ad formanda juvenum studia quasi natus. Hujus labores pari dexteritate juvabat JOHANNES HENNINGIVS, Con-Rectoris officio probe defunctus. Sub his magistris lectione & imitatione optimorum autorum ad puram latinam, & sermonis elegantiam assuefactus, nunc soluto, nunc ligato sermone diversa dedit profectuum specimina. His tyrocinii per humaniorum literarum campus ductum

ductus, & hac *arbor aedific* in patrio ludo instructus, anno seculi octuagesimo, ætatis suæ vigesimo, ad doctorum academicorum auditoria mittebatur. Elegit ulteriori cultui florentissimam academiam Lipsiensem. Docebant ibi in publicis privatisque auditoriis præclaras artes & disciplinas Viri in omni doctrinarum genere clarissimi, FELLERVS, ALBERTI, RECHENBERGIVS, CYPRIANVS, FRIDERICI, & alii, quos noster, fundamentis in patria jactis majora superstructurus, omnes audivit. Cum Philosophicis Theologiæ etiam studia conjungere cœpit, & regiam ipsi viam ad sancta penetralia monstrarent Theologorum celeberrimi, OLEARIVS & CARPZOVIVS. Abtuebat Lipsiensium studiorum telam pestifera lues, quæ per varias Germaniæ urbes vagata etiam hoc invadebat opulentissimum mercium, & celeberrimum divinæ & humanæ sapientiæ emporium. Itaque temporum necessitate revocatus quidem fuit in patriam; sed hæc non potuit diu detinere animum discendi cupidissimum. Telam in Lipsiensi academia abruptam in Salana eodem tenore pertexus, frequentissimam illam academiam ingrediebatur anno post octuagesimum primo. Habuit in ea studiorum philosophicorum moderatores præter alios SAGITTARIVM, FRISCHMUTHIVM, WEIGELIVM, nec non JOH. ANDR. SCHMIDIVM, philosophiæ tum Adjunctum, hodie in Illustri hac Julia facultatis Theologiæ Seniore, & Abbatem Mariævallensem. In eadem academia divinarum scripturarum doctores habuit BECHMANNVM, BAIERVM, GÖTZIVM. Ceterum Wittebergenfium Doctorum celebritate permotus, hos etiam videre, & quotquot ex iis scopo suo commodos inveniret, audire desiderabat. Ita Salanam cum Leucorea permutavit, a SAMVELE SCHVRTZ-FLEISCHIO catalogo studioforum, quem matriculam vocant, adscriptus. Exinde Philosophorum auditoria ingressus, Doctores publicos WALTHERVM, RÖHRENSEVM, KIRCHMAIERVM, nec non RÖMLINGIVM & BOCCIVM Facultatis illius adjunctos audivit. Inter Theologos tum florebant CALOVIVS, QVENSTEDIUS, DEVTSCH-

MANNVS, MEISNERVS, quos magno cum fructu
audivit. Non contentus fuit animus discendi cupiditate
flagrans a tot præstantibus divinæ & humanæ sapientiæ Docto-
ribus multiplicem hausisse doctrinam: sed cum primis exercita-
tione profectus augeri persuasus, tum in umbra privatorum,
tum in luce publicorum cœtum nunc opponendo, nunc
respondendo, cum commilitonibus in arenam descendit.
Præterquam enim quod in alumneo Electorali, cujus membrum
se fuisse, & Electorali simul stipendio adjutum, submissa &
gratissima mente prædicat, alumnorum Ephoro WALTHERO
varia dedit specimina; sub præsidio M. MEISNERI, Philosophiæ
adjuncti, pro loco disputantis, de bellorum causis publice
respondebat: nec non Præside Donato de pancratio logico &
metaphysico pro aperienda cathedra disputante, respondentis
munere defunctus est. In cathedra Theologica moderante
DEVTSCHMANNO Augustanæ Confessionis articulos, & alio
tempore Christianæ religionis dogmata juxta seriem Locorum
Theologicorum adversus eruditas commilitonum objectiones
masculè eum defendisse accepimus. Vt ad ministerium simul
ecclesiasticum, cui dudum se consecraverat, præpararetur,
theoriam ad praxin deducens, frequentes habuit in utroque
Wittebergensium templo conciones. Noluit tamen sine publico
vitæ & studiorum testimonio in patriam redire, adeoque supre-
mos in Philosophia honores modeste petiit, & suffragante
Philosophorum ordine, more in academiis recepto impetravit,
Decano & Promotore DASSOVIO, Pœtesos & Linguarum orien-
taliū professore publico & ordinario. Hoc gradu ornatus
privatas aperuit scholas, legendo & disputando studiorum
commodis serviens. Prima disputatio quam ipse Præses è
superiore cathedra defendit inscripta fuit de Gnostosophia sive
ferutino sapientiæ, altera de polytheismo, tertia de nobilitate
agebat. Hæc ea sunt quæ de studiorum academicorum felicissi-
me peracto cursu accèpi. Quoties autem ipse præteriti tempo-
ris spatum respiciens academicorum annorum memoriam
repetit, submissa & devotissima mente veneratur celsissimam
gratiam

gratiam Serenissimæ Abbatissæ, & totius Capituli Diocæsis
Quedlinburgensis, quod gemino stipendio studia sua ad ejus-
modi maturitatem perduxit, ut non evenerit sibi, quod multis
hodie accidit, qui suo & aliorum maximo damno adhuc cruda
& immatura studia in publicum propellere coguntur. Amplissi-
mo etiam Senatui Quedlinburgensi pro paterna benevolentia
& liberali stipendio immortales se debere gratias, gratissimo
agnoscit animo. Sed ad illud propeo temporis interval-
lum quo publicis officiis in ludo literario & ecclesia obeundis
admotus fuit. Eodem tempore, quo reditum in patriam
meditabatur, HENNINGIVS, scholæ patriæ Con-Rector e
pulvere scholastico ad sacrum ministerium vocabatur, nec quis-
quam ad instituendam iuventutem Kegelio aptior existimaba-
tur. Factum igitur est divina providentia, quæ omnia regit, ut,
sede tum vacante, a Diocæsis Præposita, ANNA DOROTHEA,
jam tum destinata & confirmata Abbatissa, Duce Saxonie, Juliae,
Clivie &c. nec non ab ELEONORA SOPHIA Decanissa,
& MARIA MAGDALENA, Canonissa, sororibus Comitibus
a Swartzburg & Hohnstein / Dominis suis adhuc Cle-
mentissimis, functioni illi scholasticæ præficeretur. Exegit in
illa pulverulentissima ac molestissima, sed Deo gratissima,
functione annos propemodum undecim, conjecta rerum
domesticarum cura in conjugem SOPHIAM AGNETAM,
JVSTI FRIDERICI BOLLMANNI, Med. Doctoris,
Archiatri, Physici, & Consulis Quedlinburgensis filiam. Qua
fide, qua dexteritate literario hoc munere perfunctus sit, de eo
testantur programmata plurima, nec non tractatus scholasticus,
quem Cygneum Ciceronis cantum inscribi placuit, Doctorum
Wittebergensium votivis acclamationibus approbatus. Un-
decimo literariæ functionis anno, seculi nonagesimo quinto,
a Serenissima Abbatissa quæ vivit & regnat e pulvere scholastico
protractus, ad diaconatum translatus fuit in æde primaria S.
Benedicti, sanctissima verbi divini & sacramentorum mysteria
dispensaturus. Postquam vero ob certas causas supremos
honores

honores theologicos a Collegio nostro nuperrime petiit, & in privatis examinibus iis se dignissimum esse ostendit, censuimus eum omnino admittendum esse ad disputationem inauguralem *de gladio in sacramentorum reverentiam deponendo* publice habendam. Præmittet huic lectiones solennes tres de Sacramentis in genere & in specie. Primam earum in publico Theologorum auditorio habebit die crastino Martis hora III. alteram die Mercurii h. XI. tertiam d. Jovis h. II. Omnibus quæ peragenda restant rite peractis, in templo nostro academico, proxima dominica institutionem cœnæ dominicæ concione in fidelium cœtu habenda publice explicabit. Quotquot vero sacra colunt studia publice hoc programmate invitantur, ut crastino die Martis hora post meridiem tertia ad primam lectionem audiendam in Juleo majore frequentes convenire velint.

P. P. in Acad. Julia d. XI. Novembr.
an. MDCCIX.

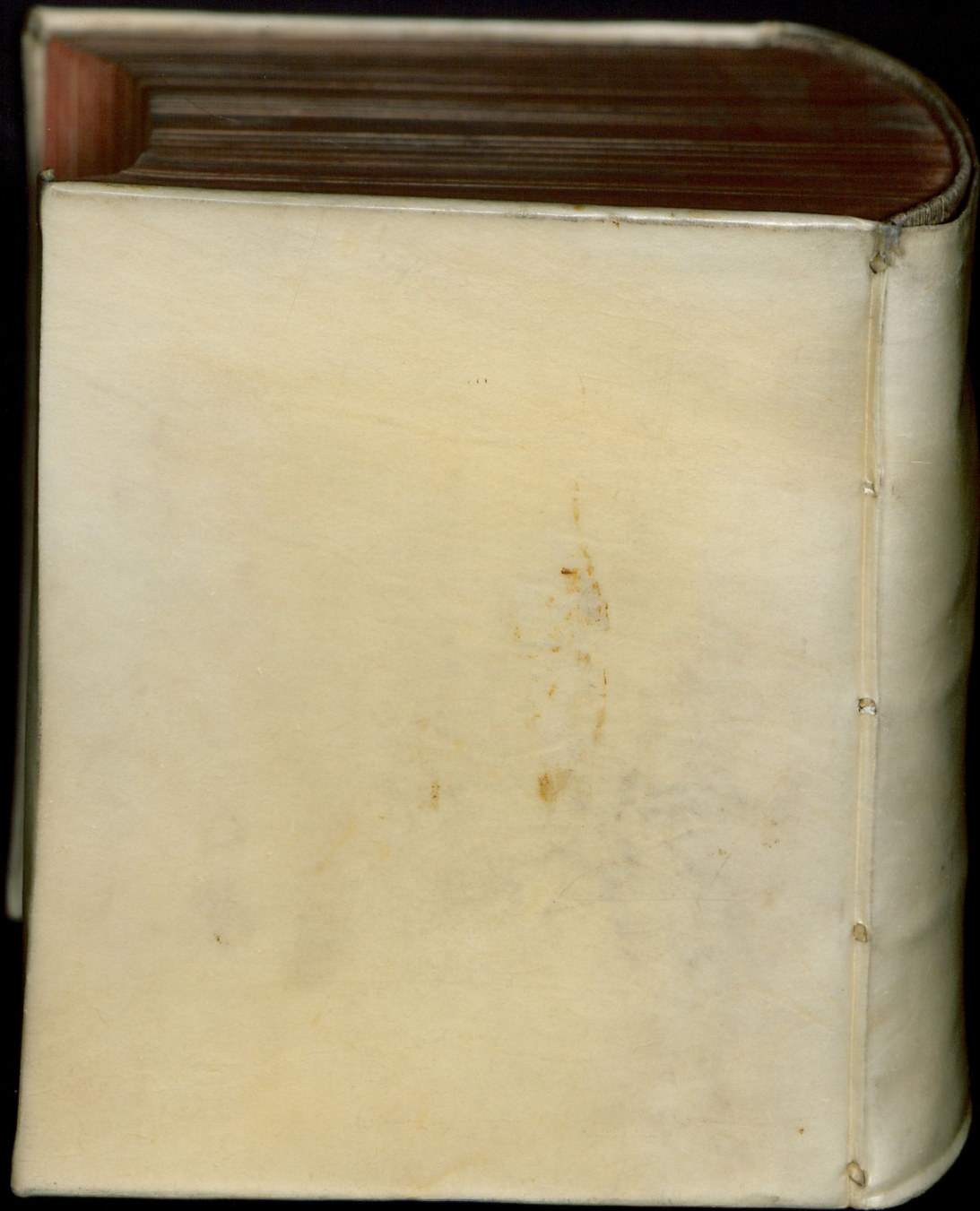
00 A 6348

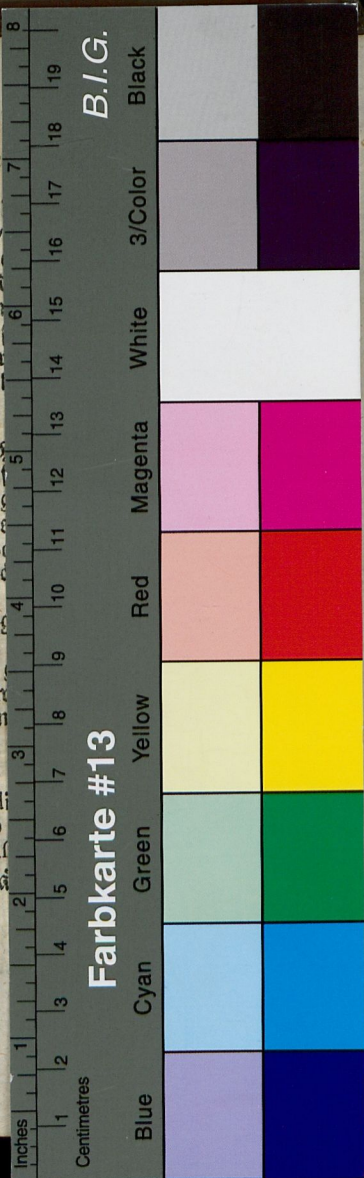
ULB Halle 3
002 927 950

V 877
Retro ✓

24a

PROGRAMMA

QVO

SACRORVM STUDIORVM
CVLTORES

AD

LECTIONES SOLENNES

A

M. DANIELE OTTONE KEGELIO

QVEDLINB. AD D. BENEDICT. DIACONO

S. THEOLOGIE CANDIDATO

IN PVBLICO THEOLOGORVM AVDITORIO
HABENDAS

INVITANTVR.

HELMSTADII,

TYPIS GEORG-WOLFGANGI HAMMII, ACAD. TYPOGR.
ANNO MDCCIX.

